

ולכבדם כמלכושים יפיעיקמו
ששבת, שנאמר בה, כפדהו
בכסות נקיה. פל מה שעושה
אדם לשבתות וימים טובים, יש
לעשות להם.

וכי שמחלל שבת חייב סקילה.
וכן מי שמשתמש בכתר חולף.
וכך מי שמשתמש במי ששונה
הלכות, שמחלל את תורתו. וכל
שפן המבזה אותו, פאלו מבזה
שבתות ומועדות. ופרשוה בעלי
המשנה, פל המבזה את
המועדות, פאלו כופר בעקר.

וכמו שפל פלי בית המקדש
שנקראו קדש, כך פל אותם
שמשתמשים תלמידי חכמים
נקראים קדש. ותלמידי רב, שהם
כנגד איברי הגוף, נקראו קדש
קדשים. וסוד הדבר רמזו בהם,
(שמות כו) והבדילה הפרכת לכם בין
הקדש ובין קדש הקדשים.
ומטטרו"ן, אפה ומחנותיך,
צריכים להקריבם קרבן לפני ה'
בכל לילה.

עשיה, לקבל עליו על מלכות
שמים, זו קבלת יסורים של ענינות
לתלמיד חכמים, שהוא מות לגוף
הבהמות. שמוזן התורה הוא
מוזן של הנשמה ורוח ונפש
השכליים, שהם כהן לוי וישראל.
הכהן בו י', חכמה ודאי. הלוי בו
ה', תבונה. ישראל בו דעת, וזו
ו'. נפש יתרה, ה' אחרונה, רמ"ח
מצוות עשה ושס"ה לא תעשה.
ותורה זו אדם. זהו שכתוב זאת
התורה אדם. וזה כולל את השם
המפרש יו"ד ה"א וא"ו ה"א.
זוהי התורה מוזן לאדם בארבע
הפנים שלו. מוזן הבהמות לחם
ויין ובשר וכל מיני פרות, (קהלת

ג) זה לעמת זה עשה האלהים.
וצריך אדם להקריב בכל לילה
קרבן נפש ורוח ונשמה של
במחשבתו קרבן לפני ה'. להוציא

המבזה את המועדות, פאלו
ובגוונא דכל מאני בית המקדש ואתקריאו קדש, הכי
כל אינון דמשמשי תלמידי חכמים, אתקריאו
קדש. ותלמידי דרב דאינון לקבל אברים דגופא,
אתקריאו קדש קדשים. ורזא דמלה קא רמיזו בהון, (שמות
כו) והבדילה הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים.
ומטטרו"ן, את ומשריין דילך, צריכין לקרבא לון קרבנא
קדם יי' בכל ליליא.

עשיה לקבל עליה עול מלכות שמים, דא קבלת יסורין
דעניות לתלמיד חכם איהו מות לגופא דבעירן.
דמונא דאורייתא, איהו מזונא דנשמתא ורוחא ונפשא
שכליים, דאינון כהן לוי וישראל. כהן ביה י', חכמה
ודאי. לוי, ביה ה', תבונה. ישראל, ביה דעת, ודא ו'.
נפש יתירה, ה' בתראה, רמ"ח מצוות עשה ושס"ה לא
תעשה. ותורה דא אדם, הדא הוא דכתיב, (במדבר יט) זאת
התורה אדם. ודא כליל שמא מפרש, יו"ד ה"א וא"ו
ה"א. האי איהו אורייתא מזונא לאדם, בד' אנפין דיליה.
מזונא דבעירן, נהמא וחמרא ובשרא, וכל מיני פירות,
(קהלת ט) זה לעמת זה עשה האלהים.

וצריך בר נש, לקרבא בכל ליליא, קרבן נפשא ורוחא
ונשמתא דבעירן, קדם יי'. ויתודה בכמה מיני
ודיוין, ויסלק לון במחשבתיה, קרבנא קדם יי'. לאפקא
לון בקריאת שמע, (בלב אחד) לקמי קדשא בריך הוא,
ויפיק רוחיה דדפיק בערקין דלבא. נפש, וכוין בשרפתה,
ובשחיתתה, ובנחירתה, דהו נחירין פהנייא, הדא הוא
דכתיב ומלק את ראשו ממול ערפו ולא יבדיל. והיינו
חנק. ותלתא מיתות אליו, הו כמרה סומקא, ירוקא,
אוקמא. דאינון בכבד במרה בטחול, ואינון בתלת קליפין
דגאונא.

וקורם דא, יתקן מזבח אבנים, ויכוין למעבדה סקילה,
ממרה חוורא, דשלטת בכנפי ריאה, באינון
בהמות לפני ה', ויתודה בכמה מיני ודיויים, ויעלה אותם